

THEATERKRANT

Recensies

Sweat Baby Sweat
Jan Martens

[Dans](#)

- 6 oktober 2012 - Nederlandse Dansdagen, Derlon Theater Maastricht - [Speellijst](#)

★★★★★

Uitgerekte ode aan de liefde

door [Moos van den Broek](#) gezien 6 oktober 2012

Aan steun ontbreekt het de jonge Vlaamse choreograaf Jan Martens niet. In coproductie met maar liefst drie producenten, ICK, Frascati Producties en de nieuwe dansontwikkelingstructuur van Brabant, zal hij zijn werk de komende jaren verder ontwikkelen. In zijn laatste voorstelling *Sweat Baby Sweat* maakte hij de belofte waar. Wie zich kan overgeven aan de langgerekte poses van Martens trage duet, wacht een ontroerend einde vol onbenoembare emotie.

Sweat Baby Sweat is een voorstelling waarin de eenvoud schittert. Niet alleen de bewegingen van de twee jonge dansers zijn uitgekend sober, maar evengoed het licht dat aanvankelijk van ver boven het grit komt en gedurende het stuk een landschap van schaduwen creëert. Na een lange omhelzing laat danseres Kimmy Ligtvoet haar bovenlichaam in een boog achterover zakken tot ze ondersteboven hangt, haar benen stevig om de heupen van danser Steven Michel gekneld. Heel langzaam – je voelt de buikspieren knarsen – heft ze zich na een poosje weer omhoog om vervolgens lang aan de nek van haar partner te hangen, alles in trage

gecontroleerde beweging. Zo beweegt het duo, immer aan elkaar vastgekleefd, een uur lang van pose tot pose. Pure yoga is het.

Sweat Baby Sweat heeft eenduidige dynamiek en kent geen fysieke climax. Maar de acrobatische poses eisen wel hun tol. Zwetend en bij tijd en wijle ook trillend hangen de twee aan elkaar, loslaten is geen optie. Het mag duidelijk zijn, het duet is een mentale krachtsinspanning. Een tekstprojectie op de achterwand illustreert het commitment aan elkaar: *as long as you are here, I am too*.

Jaap van Keulen componeerde een uitgekende en fraaie soundscape, die soms aanzwelt maar ook steeds weer wegebt en stiltes laat. Wanneer het duo langzaam van elkaar losweekt in een ritme, waarbij eerst de bovenlichamen zachtjes op en neer deinen en daarna ook de rest van het lichaam, weet Martens het lied van de Amerikaanse singer-songwriter Cat Power, waarvan we de eerste strofe al kenden, slim in te zetten als commentaar.

In een zoete herhalende deun doet Powers song het duet nog eens dunnetjes over. Het verhaal van de liefde is er een van clichés, zoals we die kennen uit tal van songtitels die de revue passeren op het achterscherm. Geniaal, hoe tekst en muziek het hier overnemen en de ernst van de vloer wordt ingeruild voor relativering en ontroering. Martens analyseerde de liefde al eens eerder in *A small guide on how to treat your lifetime companion*, een duet waarin hij zelf meedanst. In dit tweede duet gaat hij veel verder en weet hij de clichés, die op de loer liggen, handig om te buigen dankzij consequente vormkeuzes. *Sweat Baby Sweat* is een eenvoudige en poëtische voorstelling boordevol emotie.

(foto: Klaartje Lambrechts)